

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213222727
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4213222727.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: ERGO Poist'ovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská 4C, IČO: 35 779 012, proti žalovanej: V. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., M. Y. XXXX/XX, zastúpená splnomocnencom J. V. X., bytom D., B. XXX/X, o zaplatenie 22 492,61 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 10C/9/2016-537 z 16. septembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 12 774,50 eura s príslušenstvom a výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 10C/9/2016-537 z 16. septembra 2019, zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 6,35 eura. Ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12 774,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p. a. od 19. 05. 2013 do zaplatenia a vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, žalobca má voči žalovanej strane nárok na náhradu trov konania vo výške 13,60 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 145 ods. 2 CSP, § 265, § 642, § 643, § 644, § 645, § 647 ods. 1, 2, § 649 ods. 1, 2, § 650 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo len „OBZ“), § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z.

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 08. 10. 2013 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu 22 492,61 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že strany medzi sebou uzatvorili Zmluvu o sprostredkovaní dňa 22. 03. 2012 podľa § 642 OBZ, kedy bolo dohodnuté, že žalovaná bude vyhľadávať potenciálnych klientov pre žalobcu, za účelom uzatvorenia poistnej zmluvy. Systém odmeňovania, motivovania bol dohodnutý v súlade s čl. 4 a prílohy č. 1 takým spôsobom, že žalobca, na rozdiel od iných poisťovní, najprv poskytol plnenie, a to jednak štartovací príspevok, ako aj príspevok z ostatných uzatvorených zmlúv. Po čiastočnom späťvzatí uplatnený nárok v sume 22 486,26 eura predstavuje len nárok zo storno poplatkov, a to z uzatvorených zmlúv. Žalobca si neuplatňuje nárok zo štartovacieho balíka v sume 2 000 eur, ani z garantovanej provízie vo výške 600 eur. Žalovanej poukázal za obdobie platnosti a účinnosti zmluvy celkom sumu 21 639,50 eura, čo preukázal výpismi z účtu. Poukázal na znalecký posudok, v ktorom sa detailne rieši otázka provízie. Žalobca poukázal žalovanej sumu 21 639,50 eura, avšak žiada sumu 22 486,26 eura z titulu storno provízie s poukazom na to, že v zmluve bolo dohodnuté, že ak klienti, ktorých získa žalovaná ako sprostredkovateľ, zotrávajú v právnom vzťahu dlhšiu dobu, cca 3 roky, žalovaná získa nárok na províziu v sume 34 217,88 eura. Tieto provízie boli zadržané,

preto je reálne pripísaná suma na účet nižšia ako to, čo si uplatňuje. Poukázal na prepočet provízie podľa strany 5 znaleckého posudku, kde je uvedený klient p. K. a kde sa deklaruje, akým spôsobom sa provízia počítala, že i keď mala uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní, mohla reálne prerobiť tým, že klient skôr ukončil zmluvu. Žalovaná do zmluvného vzťahu vstupovala s tým rizikom, že do toho vložila svoju prácu, ale tretia osoba, klient, prehodnotí svoje stanovisko a ukončí zmluvný vzťah, za toto musí zaplatiť sprostredkovateľka. Vo vzťahu k splatnosti nároku uviedol, že, za každý mesiac to bolo spätne zúčtované. Žalovaná uzatvorila 35 zmlúv za obdobie 11 mesiacov od 22. 03. 2012 do 28. 02. 2013, a za toto obdobie zo zmlúv žalobca obdržal plnenie v celkovej sume 8 865 eur, za čo žalovanej preddavkovo poukázal 21 639,50 eura. Žalobou si uplatňuje nárok zo všetkých zmlúv, pretože za tieto zmluvy sa aj plnilo, pri každej zmluve bolo zaplatených pár splátok, avšak podľa prepočtu vznikol žalobcovi nárok na storno poplatok. Záverom uviedol, že v uvedenej zmluve so žalovanou v znení príloh bolo nešťastne formulované ručenie žalovanej za záväzky tretích osôb, ale tu sa vyjadruje len zodpovednosť žalovanej za to, že poistení klienti, v uzavretých 35 zmluvách nielen uzatvorila, ale aj zotrvali v poisťovnom vzťahu a budú platiť naďalej.

4. Žalovaná sa písomne vyjadrila k žalobe, pričom uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia, ktoré už súdu prvej inštancie doručili a z ktorého je zrejme, že je uplatnený nárok v rozpore so Smernicou Rady č. 86/635/EHS článok 6 ods. 1, podľa ktorého je v rozpore so zákonom, keď, ako je tomu v prejednávanej príhode, v sprostredkovateľskej práci na jednej strane síce obdrží províziu, ale reálnym prepočítaním u sprostredkovateľa jej mal vzniknúť dlh a klientka v postavení žalovanej bude za to zodpovedať, keď na jednej strane odvedie reálnu prácu, s čím má spojené primerané náklady na výkon svojej práce, za čo by mala dostať mzdu a za predpokladu, ak tretia osoba, ktorá uzatvorí poisťovnú zmluvu, sa rozhodne odstúpiť od nej, aj keď zaplatila poisťné pri uzatvorení zmluvy, postupom času prestane platiť, dôjde k zrušeniu zmluvy. Žalovaná akoby týmto preberala ručenie za ďalšiu osobu a v dôsledku zrušenia zmluvy po uzatvorení zmluvy a nedodržania určitej doby podľa jednotlivých zmlúv napr. 3 roky, resp. inú dobu, sa vymáha storno poplatok vo vyššom rozsahu, než sama dostala, čo považovala za v rozpore s touto smernicou. Záverom uviedla, že bolo uzatvorených 35 zmlúv za 11 mesiacov, na všetky sa plnilo zo strany klientov a po čase došlo k zániku týchto zmlúv, to znamená, že ani jedna zmluva sa predčasne, ešte pred úhradou prvej splátky neukončila. Svoje závery podporila rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 64Cd/154/2013-284, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 31Cob/93/2018.

5. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 03. 09. 2018, zobral žalobu späť sčasti a žiadal, aby súd konanie v časti o zaplatenie 6,35 eura zastavil. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 6,35 eura.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že strany sporu boli v právnom vzťahu na základe uzatvorenej Zmluvy o sprostredkovaní s viazaným finančným agentom z 22. 03. 2012. Žalovaná na základe uvedeného právneho úkonu pôsobila ako sprostredkovateľka a vyvíjala činnosť smerujúcu k tomu, aby poisťovňa mala príležitosť uzavrieť poisťné zmluvy s tretími osobami, a ako je zrejme z obsahu zmluvy, táto zmluva bola účinná od 22. 03. 2012 do 28. 02. 2013, t. j. po dobu 11 mesiacov, pričom žalobca mal možnosť uzatvoriť celkom 35 zmlúv a z týchto zmlúv klienti uhradili sumu 8 865 eur. Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaná podľa § 645 OBZ splnila svoju povinnosť a v 35 prípadoch zaobstarala pre žalobcu príležitosť uzatvoriť zmluvu a prišlo vo všetkých prípadoch, ako aj k úhrade poisťného, čím sprostredkovateľovi podľa § 644 vznikol nárok na úhradu provízie.

7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnený nárok v sume 12 774,50 eura a vo zvyšku nárok zamietol. Suma 12 774,50 eura predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú (žalobca si neuplatňuje, a to štartovací balík vo výške 2 000 eur a sumu 600 eur podľa § 647 ods. 2 OBZ) žalobca fakticky poukázal žalovanej, a to 21 639,50 eura (a obdržanou sumou poisťného z 35 zmlúv v objeme 8 865 eur) - 8 865 eur = 12 774,50 eura.

8. Z uvedeného dospel prvoinštančný súd k záveru, že medzi stranami nebolo dohodnuté ručenie s poukazom na čl. 10 Prílohy č. 1 k Zmluve o sprostredkovaní o tom, že by žalovaná mala ručiť vo vzťahu k uzatvoreným zmluvám, že klienti žalobcu, ktorí uzatvorili poisťné zmluvy na základe sprostredkovateľskej činnosti žalovanej, pre prípad ak nezotrvali v právnom vzťahu po určitú dobu. Konštatoval, že táto skutočnosť nevyplýva zo zákonnej úpravy zmluvy o sprostredkovaní podľa § 649 ods. 1 OBZ a ani zo znenia zmluvy. Súd prvej inštancie takto dohodnutému obsahu záväzku v sume prevyšujúcej 12

774,50 eura nemohol poskytnúť ochranu, pretože z charakteru zmluvy o sprostredkovaní podľa § 642 a nasl. OBZ je zrejmé, že tieto zmluvy spadajú do skupiny obstarávateľských zmlúv, avšak z právnej úpravy vymedzujúcej obsah zmluvy táto v sebe neobsahuje prvok zastúpenia, ako ani prvok ručenia. Predmetná zmluva spadá medzi tzv. relatívne obchodné záväzkové vzťahy. Skutočnosť, že takýmto spôsobom žalobca dohodol, resp. mal snahu dohodnúť ručenie, by nemuselo byť vylúčené zákonnou úpravou, avšak s poukazom na právnu úpravu podľa § 303 a nasl. OBZ, ktorá upravuje ručenie, nie je možné vychádzať z toho, že v právnom vzťahu strán sporu bolo takéto ručenie dohodnuté, pretože toto všeobecné vymedzenie v citovanej zmluve v znení príloh neobsahuje písomné vyhlásenie žalovanej o tom, že uspokojí, ak dlžník voči nej nesplní určitý záväzok, a tým sa stáva dlžníkovým ručiteľom. Z uvedeného je zrejmé, že v čase uzatvorenia zmluvy nebola známa osoba dlžníka a nebol známy ani záväzok, ktorý by mal vzniknúť v budúcnosti s vymedzeným obsahom, dátumom vzniku záväzku, podmienok vzniku záväzku, sumy, typ poistnej zmluvy a z toho suma poistného, a pod. Vzhľadom k uvedenému mal prvoinštančný súd za to, že k ručeniu žalovanej z predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť a ani nedošlo.

9. Prvoinštančný súd uviedol, že podľa § 265 OBZ platí, že výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami pocitového obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Zo skutkových okolností prejednávaneho prípadu súd prvej inštancie mal za preukázané, že by bolo v rozpore so zásadami pocitového obchodného styku, ak by súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, pretože už v minulosti za podobných skutkových okolností súd v SR riešil uplatnený nárok z právneho vzťahu uzatvorenej zmluvy o sprostredkovaní podľa § 642 a nasl. OBZ medzi ERGO Poisťovňou, a.s., a fyzickou osobou, ktorá mala sprostredkovať zmluvy o poistení. Súdny dvor Európskej únie v rozhodnutí dňa 17. 05. 2017 o prejudiciálnej otázke v označenom právnom vzťahu rozhodol tak, že čl. 11 ods. 1 prvá zarážka smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje nielen na prípady úplnej nerealizácie zmluvy uzatvorenej medzi zastúpeným a treťou osobou, ale tiež na prípady čiastočnej nerealizácie tejto zmluvy, teda že sa nedosiahne predpokladaný objem obchodov alebo že táto zmluva nebude trvať predpokladaný čas a ustanovenia zmluvy o obchodnom zastúpení, podľa ktorého je zástupca povinný vrátiť pomernú časť svojej provízie v prípade čiastočnej nerealizácie zmluvy uzavretej medzi zastúpeným a treťou osobou, nie je „odchýlením v neprospech obchodného zástupcu“ v zmysle článku 11 ods. 3 tejto smernice, pokiaľ časť provízie, ktorá sa musí vrátiť, je primeraná rozsahu nerealizovanej zmluvy. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že priznaný nárok je primeraný rozsahu nerealizovanej zmluvy v sume 12 774,50 eura, a preto zaviazal žalovanú na úhradu tejto sumy.

10. K otázke použiteľnosti tohto rozsudku na prerokúvanú veci uviedol, že síce Súdny dvor EÚ vychádzal zo znenia čl. 1 ods. 2 tejto smernice, ktorý za obchodných zástupcov považuje len sprostredkovateľov majúcich trvalé oprávnenie dojednávať predaj alebo nákup tovaru. Poistenie nie je tovar, takže ako keby sa na tieto vzťahy Smernica 86/653/EHS nevzťahovala, čo by mohlo zvädzať k záveru, že ju nemožno na tieto právne vzťahy aplikovať. Slovenské právo však nerozlišuje medzi obchodnými zástupcami poverenými dojednávaním zmlúv týkajúcich sa tovaru a iných komodít. Naopak, odkazuje všeobecne na „obchody určitého druhu“ bez toho, aby bližšie vymedzilo predmet týchto obchodov a tiež nerozlišuje medzi zástupcami pre tovar a pre iné komodity, ale určuje jednotné pravidlá pre všetky tieto zmluvy, a preto podávať iný výklad k § 642 Obch. zák. a nasl. pre obchodných zástupcov a pre sprostredkovateľov predaja tovaru by bolo v rozpore s účelom a zámerom úpravy smernice.

11. Podľa okresného súdu priznanie uplatneného nároku v sume 22 486,26 eura prevyšuje sumu, ktorú žalovaná vopred obdržala vo výške 21 639,50 eura, a to o 853,11 eura, a to za situácie, kedy za obdobie od 22. 03. 2012 do 28. 02. 2013, t. j. po dobu 11 mesiacov, žalobca uzatvoril 35 zmlúv a z týchto zmlúv mu klienti uhradili sumu 8 865 eur. Ak by žalobcovi tento nárok priznal, bolo by to v rozpore s obchodnými zvyklosťami, na ktoré poukazuje aj rozhodnutie ESD vo veci C-48/16, pretože žalobca, ktorý už obdržal z týchto zmlúv sumu poistného 8 865 eur a za predpokladu úspechu v konaní by ešte obdržal od žalovanej sumu 22 486,26 eura, tak by jeho výnos z odvedenej činnosti sprostredkovateľky za obdobie 11 mesiacov jej činnosti ktorej by zostal len príjem v sume 2 600 eur/2 000 eur + 600 eur/ a príjem žalobcu by predstavoval výnos v sume 31 351,26 eura /žalovaná v sume 22 486,26 eura + 8 865 eur/, ktorú súd považoval nielen v rozpore s rozhodnutím ESD, ale aj s obchodnými zvyklosťami.

12. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo sumy 12 774,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p. a. od 19. 05. 2013 do zaplatenia, a to od doby márneho uplynutia lehoty 15 dní od doručenia písomného podania žalobcu Žiadosť o zaplatenie dlhu z 22. 04. 2013, ktoré bolo žalobcovi vrátené ako nedoručené dňa 03. 05. 2013, takto lehota 15 dní uplynula dňom 18. 05. 2013 a od 19. 05. 2013.

13. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 13,60 %, vychádzajúc z toho, že predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok v sume, z ktorej žalobcovi priznal nárok v objeme 12 774,50 eura a takto úspech žalobcu predstavuje 56,80 % a úspech žalovanej zostatok predstavuje 43,20 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje (56,80 - 43,20 = 13,60 %).

14. Záverom prvoinštančný súd uviedol, že vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol žiadnou stranou uplatnený a dôkazy, ktoré považoval za potrebné, tie v písomnom vyhotovení rozsudku vyhodnotil.

15. Proti tomuto rozsudku v časti vyhovujúceho výroku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keď neboli vyhodnotené všetky predložené dôkazy rozhodné pre posúdenie veci. Súd nedostatočne vyhodnotil listinné dôkazy, vec nesprávne právne posúdil, keď vychádzal z nesprávneho výkladu a aplikácie práva, v dôsledku čoho možno považovať jeho rozhodnutie za predčasné. Prvoinštančný súd nad rámec žaloby vyhodnotil dôkazy, ktoré žalobca predložil bez uvedenia účelu a v rozsudku absentuje posúdenie jednotlivých dôkazov.

16. Pokiaľ ide o výšku žalovanej sumy, ktorá prevyšuje odmenu vyplatenú žalobcom žalovanej, vyzerať, akoby zisk nespĺňajúci predstavy žalobcu bolo škodou spôsobenou žalovanou. Poukázala na bod 27 až 30 napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie vyhodnotil uplatnený nárok žalobcu ako rozporný s dobrými mravmi. Predmetom poisťovne nemá byť výkon poisťovníctva, nevytvára zisk z príspevkov od obchodných zástupcov. Ak si chce poisťovňa uplatniť sumu vyššiu, ako tú, ktorú obchodnému zástupcovi zaplatila, muselo by ísť o náhradu škody, čo nie je predmetom tohto konania. Zisk, ktorý nezodpovedá predstávam poisťovne nemožno považovať za úbytok na majetku alebo právach poisťovne. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o vstupe žalovanej do zmluvného vzťahu s ním a s podnikateľským rizikom, v dôsledku čoho sa môže dostať so svojou províziou aj do mínusu. Uvedené je však rizikom podnikania poisťovne (rizikom podnikania obchodného zástupcu je, že jeho náklady môžu prevýšiť vyplatenú províziu, ako to vyplýva zo zmluvy). Obsah zmluvy ako aj vykonávaná činnosť bola obchodným zastúpením, tzn. že neuzatvárala zmluvy, ale len obstarávala príležitosť pre poisťovňu. Poisťovňa mohla uzavretie týchto zmlúv odmietnuť. Uzavretím zmluvy skončila činnosť obchodného zástupcu, čo vyplýva aj zo zákona aj zo zmluvy, pretože konečné uzavretie zmluvy bolo výlučne v kompetencii žalobcu. Poukázala na § 658 ods. 2 OBZ, v nadväznosti na ktorý uviedla, že ručiť za splnenie povinnosti treťou osobou sa dá províziou z obchodu, čo je iné ako určenie za dlžníka v ručiteľskom vzťahu. Formulácia „nie len uzatvorila, ale aj zotrvalá v poisťovni vzťahu a budú platiť naďalej“ napĺňa podstatu ručenia podľa § 658 ods. 2 OBZ. Medzi ručením za uzatvorenie obchodu v určitej výške a ručiteľstvom za osobu klienta je rozdiel, ktorý žalobca nerozlišuje a rovnako tak ani súd prvej inštancie. Žaloba žalobcu je v rozpore s týmto ustanovením.

17. V súvislosti s listinnými dôkazmi predloženými protistranou nebolo čo spochybňovať, pretože išlo o jednostranne vyhotovené listiny bez akejkoľvek akceptácie zachytenej na nich. Poukázala na § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodných skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, čo namietala vo vzťahu k žalobe už v písomnom vyjadrení k žalobe. Aj napriek uvedenému sa súd prvej inštancie oboznámil s týmito skutočnosťami, pričom išlo o tzv. biano žalobu a súd prvej inštancie si svojvoľne domyslel, čo žalobca priloženou listinou dokazuje. Vychádzajúc z bodov 11. až 18. napadnutého rozsudku preukazujú, že prvoinštančný súd nepostupoval v konaní s náležitou starostlivosťou, tvrdenia žalobcu neoveroval, s predmetom sporu sa neoboznámil do takej miery, aby zistil, že obchodný vzťah medzi stranami sporu bol obchodným zastúpením a nie sprostredkovaním. Vzhľadom k tomu považovala prvoinštančný rozsudok za predčasný, porušujúci rovnosť zbraní strán sporu.

18. Žalovaná súdu zároveň vytkla, že sa nedostatočne zaoberal obsahom zmluvy a mierou splnenia jednotlivých zmlúv klientov, pretože inak by nezvolil spôsob odpočtu jednotlivých nárokov. Nezaoberal sa tým, kedy a ako jednotlivé zmluvy zanikli, ani tým, kto zánik zmlúv a z akých dôvodov inicioval. S poukazom na uvedené nesúhlasil s priznaním nároku, ktorý nemá oporu v uzavretej zmluve medzi žalobcom a žalovanou. Prvoinštančný súd síce odpočítal sumu zaplatenú klientmi žalobcu od sumy zaplatenej žalobcom žalovanej, ale uvedený postup nie je správny, pretože sa mal zaoberať každou zmluvou jednotlivo.

19. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02. 10. 2019 doplnila žalovaná podané odvolanie, v ktorom poukázala na čl. 10 ods. 2 Smernice Rady 86/653/EHS týkajúci sa výplaty provízie, pričom táto sa stáva splatnou najneskôr vtedy, keď tretia osoba uskutočnila svoju časť transakcie alebo mala tak urobiť, ak zástúpený uskutočnil svoju časť transakcie tak, ako mal. Poukázala aj na čl. 4 ods. 1 Zmluvy, vychádzajúc z ktorého provízie zahŕňajú všetky výdavky spojené s vynaloženou námahou. Zdôraznila, že treba rozlišovať použitie slova provízia a preddavky na províziu, teda celá provízia zahŕňa všetky náklady. Náklady nie sú poisťovňou kompenzované, obchodný zástupca ich nemôže žiadať ani od potenciálneho klient, o čom je klient poučený v dokumente označenom ako Záznam o sprostredkovaní poistenia, ods. 5 Informácie pre klienta a bod 7. V bode 4 napadnutého rozsudku žalobca poukázal na sumu 34 217,88 eura ako celkovú výšku provízie, pričom podľa žalobcu bola žalovanej vyplatená celková suma provízie vo výške 21 639,50 eura. Rozdiel medzi sumami je 12 578,38 eura, čo je suma, o ktorú bola ukrátená poisťovňou na nákladoch.

20. Zdôraznila, že predmetom činnosti žalovanej bolo zaobstaranie príležitosti pre záujemcu. S potenciálnym klientom sa podpisoval iba návrh a konečné uzavretie zmluvy bolo v kompetencii žalobcu. V tomto smere poukázala na § 654 OBZ, § 791 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj na označenie dokumentov klientov ako Návrh v ľavom hornom rohu prvej strany v zmysle § 654 ods. 1 OBZ. Poistený má právo od zmluvy odstúpiť alebo ju ukončiť. Momentom uzavretia zmluvy sa stáva klientom poisťovne, nie klientom obchodného zástupcu. Do pozornosti odvolacieho súdu v súvislosti s podmienkou klientov zotrvať v zmluvnom vzťahu s poisťovňou ide podľa žalovanej o nemožnú podmienku, na ktorú sa neprihliada v zmysle § 36 OZ. V danej veci ide o ručenie za splnenie povinnosti treťou osobou podľa § 658 ods. 2 OBZ, nie o ručenie za dlh klienta, ktoré je predmetom uvedeného ustanovenia. Záverom citoval § 652 ods. 5 a § 661 OBZ. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie nesprávne na vec aplikoval ustanovenia o zmluve o sprostredkovaní.

21. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. Nestotožnil sa s tvrdením žalovanej ohľadom nedostatočného zistenia skutkového stavu a nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Žalovaná nesprávne uviedla, že prvoinštančný súd sa mal zaoberať aj tými skutočnosťami, ktoré nenamietala. V tomto smere poukázal na § 149 a § 151 ods. 1 CSP. Zdôraznil, že v konaní platí koncentrácia a žalovaná mala dostatok času na svoju procesnú obranu a jej pasivitu nemožno ospravedlňovať s poukazom na § 470 ods. 2 CSP. Postoj a konanie žalovanej počas konania nemožno považovať za účinnú procesnú obranu. Žalovaná počas konania nepreberala zásielky, ani na pojednávanie dňa 16. 09. 2019 sa nedostavila, dala sa zastúpiť zástupcom Ing. V. X.. Jediný úkon zo strany žalovanej je jej podanie z 23. 07. 2019, ktoré nemožno hodnotiť ako účinnú procesnú obranu. Vzhľadom k uvedenému sa nemožno stotožniť so záverom žalovanej ohľadom predčasnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. zdôraznil, že žalovaná neuviedla, v čom konkrétne má spočívať nesprávne právne posúdenie veci. Rovnako tak nesúhlasí s tým, že by súd prvej inštancie vykonával dokazovanie nad rozsah a vychádzal zo skutočností, ktoré žalobca netvrdil a nepreukázal. V tomto smere odkazuje na všetky svoje podania, poisťné zmluvy a dôkazy o ich zániku, sprostredkovateľskú zmluvu a iné. V konaní bol predložený aj znalecký posudok č. 2/2017, ktorý preukazuje dôvodnosť žalovaného nároku. Poukázal aj na to, že žalovaná citovala všetky odvolacie dôvody, pričom ich riadne neodôvodnila, preto odvolanie nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle § 363 CSP. Žalovaná tvrdí, že sú naplnené dôvody na obnovu konania, čo považuje za absurdné. Za nedôvodnú považuje aj námietku ohľadom porušenia zásady rovnosti zbraní, ktorá je jednoznačne účelová.

22. Pokiaľ ide o samotný rozsudok súdu prvej inštancie zdôraznil, že si v konaní uplatňuje nárok na vrátenie stornoprovízií, ktoré predstavujú nezaslúžené provízie, ktoré boli žalovanej vyplatené neoprávnené. Žalovaná za sprostredkovanie a uzavretie poisťnej zmluvy s poisťníkom dostala vyplatenú

províziu v plnej výške, ktorá sa stala zaslúženou v plnej výške až zaplatením stanoveného počtu poistného jednotlivými poistníkmi. Ak nedošlo k naplneniu uvedenej skutočnosti (zmluvne upravenej v sprostredkovateľskej zmluve, ktorú žalovaná podpísala), potom bola žalovaná povinná pomernú časť takto vyplatenej provízie žalobcovi vrátiť. To, koľko predstavovali jednotlivé provízie a stornoprovízie preukázal výpočtami predloženými súdu, ako aj znaleckým posudkom. Žalobca má nastavený provízny systém tak, že vyplatí hneď na začiatku celú sumu predstavujúcu províziu za uzavretú poistnú zmluvu a v prípade, že dôjde k zániku poistnej zmluvy, či už z dôvodu neplatenia poistného poistníkom alebo z dôvodu výpovede poistníkom alebo z iného dôvodu, je sprostredkovateľ (žalovaná) povinný vrátiť jej pomernú časť (výška každej bola jednotlivo vypočítaná a preukázaná). Vychádzajúc z uvedeného nemožno prisvedčiť tvrdeniam žalovanej o akomsi zisku žalobcu, či náhrade škody, ktorú si mal podľa nej žalobca uplatňovať. Premetom konania bol nárok predstavujúci stornoprovízie. Pokiaľ ide o riziko podnikania žalobcu, tak žalobca aj žalovaná vystupovali ako podnikatelia a s tým je na oboch stranách spojené určité podnikateľské riziko. Žalovaná nemôže požadovať od žalobcu, že ak nedošlo k naplneniu zmluvne dohodnutých podmienok, že si môže ponechať nezaslúžené provízie. Žalovaná dopredu a od počiatku vedela, že vyplatené provízie sa stanú zaslúžené až naplnením zmluvne dohodnutých podmienok, v opačnom prípade je tieto povinná vrátiť.

23. Do mínusu sa mohla žalovaná dostať iba tak, že počas jej sprostredkovateľskej činnosti nedosahovala provízie, a zároveň dochádzalo k zániku jednotlivých poistných zmlúv, v dôsledku čoho bola povinná provízie (resp. ich časti) vrátiť. Pokiaľ žalovaná dosahovala provízie, stornoprovízie boli započítané na provízie. Ak provízie nedosahovala, vznikala žalovanej voči žalobcovi dlh a tento sa kumuloval. Nesúhlasil, že momentom uzavretia poistnej zmluvy sa jej „činnosť“ skončila. Žalovaná bola v zmysle čl. 1, najmä bodu 3., sprostredkovateľskej zmluvy povinná ako sprostredkovateľ na sprostredkovanie uzavretia poistnej zmluvy vrátane jej podpisu za žalobcu ako poisťovateľa (na čo bola žalovaná splnomocnená), vykonávať poskytovanie odbornej pomoci, informácií a odporúčaní klientovi na účely uzavretia, vykonávať a zabezpečovať zmeny alebo ukončenia poistnej zmluvy, zabezpečovať spoluprácu pri správe poistnej zmluvy, pri vybavovaní nárokov klientov (poistníkov), aktívne vyhľadávať klientov, starať sa o kmeň a monitorovať ho a ďalšie.

24. Pokiaľ ide o ručenie, k tomuto sa vyjadroval už viackrát počas konania, preto len dodal, že ide o nesprávne použitý pojem zo strany žalobcu v sprostredkovateľskej zmluve. Uvedené ustanovenie zmluvy sa týka odmeňovania sprostredkovateľa na základe zmluvne dohodnutých podmienok, konkrétne keď žalovaná (ako sprostredkovateľ) uzavrela poistnú zmluvu, za túto jej bola vyplatená provízia vo výške, ktorá by predstavovala zaslúženú províziu, ak by poistná zmluva trvala 60 mesiacov (v prípade produktu Život 3). To znamená, že provízia jej bola vyplatená v najvyššej výške, ktorá by žalovanej prináležala za uzavretie poistnej zmluvy. Ak tomu tak nebolo, teda konkrétna poistná zmluva zanikla skôr (napríklad z dôvodu neplatenia poistného poistníkom alebo výpovede zo strany poistníka), potom sa z takto vyplatenej provízie stala zaslúžená len jej časť (za mesiace, kedy poistník zaplatil poistné) a ostatnú časť bola žalovaná povinná vrátiť - ako stornoprovíziu (resp. nezaslúženú províziu).

25. Uvedené bolo úmyslom žalobcu, keď konštruoval spomínané ustanovenie zmluvy, podľa ktoré žalovaná ako sprostredkovateľ „ručila“ prijatými províziami. Nešlo o ručenie za poistníkov a ani o ručenie v pravom zmysle slova. Išlo o to, koľko mesiacov nebolo zaplatené poistné, za toľko mesiacov bola a je povinná žalovaná vrátiť vyplatenú províziu. V prípade každej jednej poistnej zmluvy na poistný produkt Život 3 išlo o celkové obdobie 60 mesiacov, počas ktorých mala byť platná poistná zmluva (ktorú uzavrela žalovaná s poistníkom) a ak nebola, potom pomernú časť vyplatenej provízie (za nezaslúžené mesiace) bola žalovaná povinná vrátiť. Teda výška zaslúženej provízie bola určovaná počtom zaplatených poistných zo strany poistníkov. Ak napríklad poistník zaplatil len 1 poistné, zaslúženou sa stala provízia iba vo výške 1/60-iny z celkovej výšky vyplatenej provízie. Vzhľadom k uvedenému sú irelevantné tvrdenia žalovanej, ako aj aplikácia § 658 ods. 2 Obchodného zákonníka

26. K tvrdeniu žalovanej, že zo strany žalobcu išlo o jednostranné dôkazy sa už vyjadroval a na tomto zotrúva. Žalovaná neuviedla ani jeden konkrétny dôkaz, ktorý rozporuje, resp. neuvádza konkrétne skutočnosti. Tvrdenia žalovanej uvedené v odvolaní (najmä k bodom 6., 11. - 18., 21., 27. a nasl.) nemožno zohľadniť vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na to, že žalovaná v konaní na súde prvej inštancie bola pasívna. Mala možnosť v konaní na súde prvej inštancie uvedené namietat, čo neurobila, preto nemožno jej tvrdenia pripísať na ťarchu súdu prvej inštancie. Nenamietala žiadne konkrétne

tvrdenie, číslo, dôkaz žalobcu. Nenavrhla ani jeden dôkaz, ani jeden dôkaz nepredložila a aj napriek tomu hodnotí rozsudok súdu prvej inštancie ako nesprávny a predčasný, s čím sa žalobca nestotožňuje.

27. V podaní z 27. 09. 2019 označené ako doplnenie odvolania žalovaná uviedla ďalšie skutočnosti. Žalobca má za to, že žalovaná vedela (keďže je to jasne v zmluve o sprostredkovaní uvedené), že nemá nárok na náklady vynaložené pri sprostredkovateľskej činnosti, preto nie je zrejmé, prečo toto teraz (nedôvodne) namieta. Vychádzajúc z uvedeného neukrátil žalovanú o žiadne finančné prostriedky. Žalobca si na rozdiel od žalovanej svoje zmluvné povinnosti splnil riadne a načas. Žalovaná ako fyzická osoba - podnikateľ si náklady zahrnula do daňového priznania. K tvrdeniu žalovanej, že sprostredkovateľská zmluva mala byť „dielom“ žalobcu dodal, že žalovanú nikto nenútil zmluvu podpísať, bolo to jej rozhodnutie, so zmluvou sa oboznámila a na znak svojho súhlasu s ňou túto podpísala. Od začiatku jej boli známe podmienky provízieho systému žalobcu. Žalovaná dostala vyplatené viac, ako sa reálne (v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok) stalo na jej strane oprávneným. Z uvedeného dôvodu bola povinná vrátiť žalobou uplatnený nárok.

28. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania v zmysle § 362 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch (vyhovujúci a o náhrade trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že prvoinštančný rozsudok je potrebné zrušiť v napadnutom - vyhovujúcom výroku ohľadne zaplatenia sumy 12774,50 eura s príslušenstvom žalovanou žalobcovi a zároveň aj v súvisiacim výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, pri akceptovaní procesného postupu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP s následným vrátením veci tomuto súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 207 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v takomto odôvodnení miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ust. § 220 ods. 2 CSP, čo predstavuje jeden z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúceho z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy SR, predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia súdneho rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces.

31. V danom prípade odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou v rámci odvolacieho konania vždy skúmať, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom

niektorou z procesných väd uvedených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolaním žalovanej napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho dvoch výrokoch (vyhovujúci a o náhrade trov konania) trpí procesnou vadou v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pri výskyte ktorej ho bolo potrebné zrušiť v napadnutých výrokoch a v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 2 CSP). Podstata tejto procesnej vady zo strany prvoinštančného súdu je daná nedostatočným odôvodnením vyhovujúceho výroku, čo je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, konkrétne so zásadou presvedčivosti súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 veta tretia CSP. Napadnutý rozsudok je takisto možné charakterizovať aj ako predčasný, pretože právne závery v ňom obsiahnuté, resp. ich časť nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (skutkových zisteniach). Každé z týchto procesných pochybení je samostatne možno vnímať ako porušenie práva strany sporu (žalovanej) na spravodlivý proces.

32. Napriek poukazovaniu zo strany prvoinštančného súdu na rozhodnutie ESD C 48/16, uvedený súd z obsahu tohto rozhodnutia nevyvodil patričný právny záver, ktorý by mu pomohol v súvislosti s priznaním spravodlivej výšky uplatneného nároku žalobcom v tomto konaní. V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvoinštančného súdu predmetné rozhodnutie ESD podrobiť podrobnej analýze, pretože vychádza z obdobnej skutkovej situácie aká je aj v danej prejednávanej veci a takto získané závery, resp. poznatky premietnuť aj do rozhodovania o opodstatnenosti alebo o neopodstatnenosti uplatneného žalobného nároku.

33. V prvom rade musí súd akceptovať úplné znenie čl. 11 ods. 1 smernice č. 86/653 a jeho prípadný súlad alebo nesúlad s ust. § 642 Obch. zákonníka, na ktoré ustanovenie odkazuje uzatvorená zmluva o sprostredkovaní uzavretá medzi stranami sporu dňa 22. 03. 2012. Táto zmluva obsahovala ustanovenia o tom, že žalovaná bude vykonávať sprostredkovanie v sektore poistenia, pričom za uzavretie, resp. za sprostredkovanie každej poistnej zmluvy jej vznikol nárok na províziu. Okrem týchto ustanovení predmetná zmluva obsahovala aj ustanovenia, že keď klient nezaplatí poistné za prvé mesiace trvania poistnej zmluvy, nárok na províziu zaniká a v prípade, že keď klient prestane s platením poistného po uplynutí prvých troch mesiacov trvania poistnej zmluvy, provízia sa pomerne zníži. Práve otázka vrátenia týchto zálohových provízií od žalovanej po zániku niektorých poistných zmlúv zo strany žalobcu predstavuje základ tohto sporu.

34. V tejto súvislosti je potrebné mať na zreteli najmä to, že žalovaná v pozícii „obchodného zástupcu“ pre žalobcu uzatvorila, resp. sprostredkovala uzavretie poistných zmlúv v 35-ich prípadoch, pričom pokiaľ ide o posudzovanie dôvodnosti uplatneného žalobného nároku žalobcu vo výške 12 774,50 eura ako rozdielu medzi sumou 21 639,50 eura poskytnutou žalobcom žalovanej a sumou 8 865 eur, obdržanou titulom poistného práve z predmetných 35-ich poistných zmlúv, tak je potrebné mať na zreteli tieto kritéria:

a) Čl. 11 ods. 1 Smernice č. 86/653 je potrebné vykladať v spojení s čl. 7 ods. 1 a čl. 10 ods. 1 tejto smernice. Samotná smernica má za účel chrániť obchodného zástupcu v jeho vzájomnom vzťahu so zastúpeným. Takisto obchodný zástupca a zastúpení musia v týchto vzťahoch konať lojálne a dobromyseľne. Na základe uvedeného je možné prijať ten záveru, že čl. 11 ods. 1 prvá zarážka smernice 86/653 je potrebné vykladať tak, že sa vzťahuje nie len na prípady úplnej nerealizácie zmluvy uzatvorenej medzi zastúpeným a treťou osobou, ale takisto aj na prípady čiastočnej nerealizácie tejto zmluvy, t. j. že sa nedosiahne predpokladaný objem obchodov, alebo že zmluva nebude trvať po určený čas.

b) Čl. 11 ods. 2 a 3 citovanej smernice hovorí o tom, že ustanovenie zmluvy o obchodnom zastúpení, podľa ktorého je zástupca povinný vrátiť pomernú časť svojej provízie v prípade čiastočnej nerealizácie zmluvy uzavretej medzi zastúpeným a treťou osobou, nie je odchýlením v neprospech obchodného zástupcu podľa čl. 11 ods. 3 smernice, pokiaľ je časť provízie, ktorá sa musí vrátiť, primeraná rozsahu nerealizovanej zmluvy a pod podmienkou, že nerealizácia tejto zmluvy nie je dôsledkom okolností, ktoré sú pripísateľné zastúpenému.

c) Čl. 11 ods. 1 druhá zarážka smernice 86/653 sa má vykladať tak, že pojem okolnosti, ktoré sú pripísateľné zastúpenému sa nevzťahuje iba na právne dôvody vedúce bezprostredne k ukončeniu zmluvy uzatvorenej medzi zastúpeným a treťou osobou, ale že sa vzťahuje na všetky právne a skutkové okolnosti, ktoré sú pripísateľné zastúpenému a ktoré zapríčinili nerealizáciu zmluvy.

35. Odvolací súd takisto poukazuje na dôkaznú povinnosť žalobcu v tomto konaní preukázať, že pri poistných zmluvách sprostredkovaných žalovanou nastali okolnosti uvedené v čl. 4 bod A5 zmluvy o sprostredkovaní, t. j. že ziskateľská provízia žalovanej sa stala nezaslúženou. V ďalšom konaní vyzve súd žalobcu na predloženie relevantných dôkazov (u jednotlivých zmlúv), ktoré budú preukazovať, že ziskateľská provízia sa stala nezaslúženou. Jednostranne spracované a predložené prehľady, v danom prípade žalobcom, bez ich konkretizácie na určitú zmluvu, podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňajú požiadavku právne relevantného dôkazu. Súd prvej inštancie sa v ďalšom konaní podrobne vyopiera aj s obsahom znaleckého posudku č. 2/2017, ktorý predložil žalobca, pričom jeho závery v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP pretaví aj do odôvodnenia svojho rozhodnutia. Pokiaľ ide o samotné storno provízie tvoriace základ tohto nároku, tak výsluchom žalobcu zistí, či počet týchto storno provízií bol 26 ako uvádza znalec vo svojom znaleckom posudku, alebo ide o počet 35 týchto storno provízií a k tomu následne prispôbi rozsah dôkazov.

36. S poukazom na uvedené vnútroštátnemu súdu prináleží, aby pri rozhodovaní o tomto druhu žalôb zohľadnil všetky skutkové okolnosti v danej veci, a to aj nad rámec samotného neplnenia povinností zo strany poistného zaplatiť poistné vzťahujúce sa na konkrétnu poistnú zmluvu, s cieľom zistiť, či nerealizácia týchto zmlúv nie je pripísateľná tejto spoločnosti.

V kontexte uvedeného súd prvej inštancie v ďalšom konaní s poukazom na takto uvedené kritéria preverí zánik poistných zmlúv sprostredkovaných žalovanou, zistí ich konkrétny počet, dôvod zániku a až následne vyhodnotí, či dôvod nerealizácie týchto zmlúv spôsobila žalovaná, čím by bol daný dôvod ku kráteniu provízie ako žiada žalobca, resp. dôvod nerealizácie týchto zmlúv spočíva v správaní sa poisteného, ktorý poistné dojednané v zmluve nezaplatil vôbec, alebo ho platil iba tri mesiace. Až po takomto komplexnom vyhodnotení všetkých 35-ich uzavretých, resp. sprostredkovaných zmlúv žalovanou, súd prvej inštancie objektívne rozhodne o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu.

37. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).